

**Det var stor spenning knyttet til årets sterke program.
For første gang hadde festivalen hentet inn internasjonale headlinere.
Bredden i programmet var god med sjangermessig spenn fra hip hop til hard core.
Programmet fremstår også jevnere enn noen gang, med høydepunkter fra tidlig til seint.**

Fredag:**Yuma Sun**

Det å være første band ut er ingen enkel jobb. Gutta i Yuma Sun gikk respektløst til verks. Bandet har en stor force i en svært karismatisk frontfigur, og fremstår som svært helstøpt både musikalsk og visuelt.

En solid gjennomført konsert, og en flott start på årets festival.

Terningkast: **4**

Death Letters

Duoen fra Nederland bestående av trommer og gitarist/vokalist viste bredde og at man kan få mye god musikk ut av få instrumenter. Spesielt imponerende var den vokale kapasiteten til vokalist Duende Ariza Lora.

Dessverre blir helhetsinntrykket litt ødelagt av at det potensielt spennende lydbildet forsvinner i dårlig lyd. Dette ble spesielt tydelig i de harde partiene der mange av detaljene duoene er gode for, forsvant i grumset.

Terningkast: **4**

Fjorden Baby

Sjarmerende, rotete, forvirret eller genialt? Ikke godt å si etter 20 minutter av Fjorden Babys konsert. Da Rasputin kom som fjerde låt fikk vi endelig fotfeste.

Bandet fremstod akkurat så uforutsigbare som vi forutså. Men festivalpublikumet tok høflig imot og da vi fikk hitene *Tingene* og *Himmelen* var det meste greit.

Terningkast: **3**

Blood Command

Bergensbaserte Blood Command entret scenen i det himmelen åpnet seg over Festivalen-publikummet. Med et supertight band med kveldens sinteste frontfigur i Silje Tombre lot ikke bandet seg påvirke av at regnet til tider stod inn på scenen.

Regnet kom fra himmelen, men torden og lyn kom fra scenen. Blood Command er et band med internasjonalt potensiale. En regelrett energibombe av en konsert.

Er klar for store oppgaver!

Terningkast: **5**

The Darkness

Ta en klype David Lee Roth, en god neve Freddy Mercury, fyll på med en god dæsj Spinal Tap og du har essensen av The Darkness. Det låter tøft, stort og er helprofft! Justin Hawkins er en gudebenådet frontfigur og bandet kan alle triksene i boken.

Det låter bra, publikum er med på notene. Allikevel står vi med en følelse at vi er på konsert med et kanonbra coverband. I det vi har tenkt tanken, trækker bandet til med sin egen versjon av Radioheads Street Spirit fra sin siste plate.

Men bandet jobber bra, og da bandet drar igang med monsterhiten I Believe In a Thing Called Love ser vi for første gang det koke hos Festivalenpublikummet 2013.

Når hele bandet så avslutter konserten ute blandt publikum på skuldrene til crewmedlemmer har de hele Uskedalen i sin hule hånd. Herlig!!

Terningkast: **5**

Lørdag:

New Brian

Startet lørdagen tidlig, akkurat da det vanvittige uværet som forårsaket at Cazadores måtte avlyse, ga seg. Dette låt pent og solid! Et hyggelig nytt bekjentskap. Vi følger med videre.

Terningkast: **4**

Morten Abel

Det skulle vise seg å være et genialt trekk å få popkongen Morten Abel inn i programmet så tidlig på kvelden. Det var tydelig at mange blandt publikum hadde tatt turen spesielt for å få med seg Abel. Abel fremstod som mer vital og leken enn ved flere tidligere anledninger.

Med et solid band i ryggen lot han ikke sjansen gå fra seg til å lage folkefest på Dønhaug-jordet!

Her kom hitene på løpende bånd. Folket fikk Hard to Stay Awake, Tulipz, Be My Lover på rad og rekke.

Etter at bandet gikk av scenen etter en fantastisk versjon av Birmingham Ho ropte et engasjert publikum på mer, noe de desverre ikke fikk...

Terningkast: **5**

Lars Vaular

Vaular plukket opp stafettpinnen fra Abel og sikret fortsatt god stemning på jordet.

Vaular kom sent, men godt!

Under konserten sikret han den yngre garde blandt publikum, spesielt, en god festivalopplevelse.

Vi fikk også den annonserte pogingen under *Rett opp og ned!*

Terningkast: **5**

Oslo Ess

Dønn solid, rett frem rock 'n roll! Ikke mer å si, Oslo Ess er en maskin! Er kanskje Norges beste liveband innen rockesjangeren!

Det de leverte på Festidalen 2013 understreket dette! Herlig trøkk!

Terningkast: **5**

White Lies

Forventningene var høye. Ville britisk indierock fungere som festivalavslutning sent lørdagskveld? White Lies ga oss et rungende ja og allerede på andrelåten *There Goes Our Love Again* fra platen som kommer 12. august hadde de vunnet Uskedalen! Godlåtene kom på rad og rekke.

En meget potent *Bigger Than Us* fikk frem de gode frysningene som ikke hadde noe med at tropevarmen definitivt hadde forlatt Uskedalen.

Trommeintroen på Farewell to the Playground fikk fyr i publikum og bandet viste tydelig at de koste seg mellom fjellene.

Guttene i bandet virket oppriktig glad for å få spille og fremstod som sympatiske og ikke minst dyktige musikere.

White Lies ble akkurat så magisk som vi hadde håpet på.

Vokalist Harry McVeigh sa det så treffende da han annonserte at *'Now we all want to move to Norway!'*

Det er det *en* dag i Uskedalen kan gjøre med en ekte Londongutt! :-)

I tillegg til de som hadde et forhold til White Lies fra før ble nok mange White Lies -fans i løpet av den timelange konserten!

Takk til dem som gav oss denne opplevelsen!

Terninkast: **5**

Anmeldt av Espen og Marius Mathisen